

Un assassinat al minúscul Estat d'Andorra genera una explosió de guerra bruta que fa trontollar les estructures més importants del país. No és que la víctima sigui un personatge polític o econòmicament influent i conegut. Es tracta d'un empleat de banca, barceloní, que ha estat abatut de la mateixa manera que ho fan els serveis d'intel·ligència dels grans estats en situacions de relacions institucionals crispades. Si bé s'han desfet d'un banquer, una professió tan sensible a Andorra, en realitat la víctima traficava amb informació confidencial secreta d'alt voltatge.

I això ha passat perquè s'ha instal·lat al Principat "una cèl·lula d'intel·ligència, sense connexió orgànica amb l'ambaixada espanyola, dedicada en cos i ànima a donar suport en les accions contra el sobiranisme català". És una advertència que fa el govern andorrà al policia Andreu Boix quan li encarreguen investigar l'homicidi.

Per documents trobats, alguns misteriosament perduts, i notícies i rumors de diferents fonts, el policia s'adona de seguida que es tracta d'una maniobra molt comprometedora. Andreu Boix, ja conegut per resoldre casos complicats a Andorra a les novel·les *Blanc de Prússia* (2006) i *L'escala del dolor* (2012), s'ha de dedicar dia i nit al cas perquè perillén més vides. A més d'eliminar els assassins ha de trobar un pergami històric ben amagat. La mateixa supervivència del país pot penjar d'un fil si aquest document surt a la llum.

Aquest escrit secret és conegut com *La Bíblia andorrana* i està en una biblioteca de Madrid, malgrat que ningú mai l'ha sabut localitzar. Això obliga Andreu Boix i l'estudiosa becària coneguda com la Canòlic a fer un rocambolesc viatge a la capital d'Espanya, on trobaran i s'apropiaran de la desitjada troballa superant tota mena de dificultats per

Policíaca amb fons polític

burlar els serveis d'intel·ligència espanyols. Quan el policia té a la mà el document, es queda petrificat. Aquella bomba d'hidrogen que li havien dit que contenia l'escrit no era res més que un paperot que "amb prou feines es podia llegir". Sí, així era el pergami, però tenia prou base per destruir les ancestrals essències del país. Ara està en bones mans i continuarà secretament tancat, a Andorra.

Novel·la d'acció trepidant, intrigant i d'alta tensió política, més que policíaca. Negra, molt negra, perquè en l'entramat estan en joc el futur de dues sobiraniaes molt properes, la catalana i l'andorrana. I la cèl·lula que pretenia aconseguir el document abans que els andorrans té ramificacions amb els serveis d'intel·ligència espanyols.

La història, a més, guanya vida amb les divertides peripècies del policia per aconseguir lligar les seves accions professionals sense escrúpols amb la responsabilitat paterna amb la seva filla Màlia. Aquest valor afegit que destil·la el llibre està ben acompanyat per un llenguatge àgil, clar, molt actual, ben entenedor i prou arrelat a la terra.

El mateix autor en la presentació del llibre no va estar de dir que "el més important de l'obra no és esbrinar qui ha matat el banquer, sinó mostrar l'Andorra real". Aquest país amb estat propi però encara tutelat pel president del govern francès i el bisbe de la Seu d'Urgell i que lluita a fons per no perdre el tren de la modernitat conservant les seves essències ancestrals. I que el difon prou encertadament Albert Villaró (la Seu d'Urgell, 1964) amb tota la seva obra literària. Porta ja al sarró un llibre de relats i set novel·les ambientades al seu país, quatre de les quals han estat guardonades amb els premis Néstor Luján, Carlemany, Josep Pla i Prudenci Bertrana. Un bon actiu literari. *

Albert Villaró va guanyar l'últim premi Prudenci Bertrana amb aquesta novel·la
JOAN SABATER

LA BIBLIA ANDORRANA
Albert Villaró

Premi Prudenci Bertrana
Editorial: Columna
Barcelona, 2015
Pàgines: 304
Preu: 20 euros

Aproximació imprescindible

Aulls de l'Occident hi ha situacions a l'Orient que no són comprensibles. La del Líban, el país de la ribera mediterrània que va ser considerat la Suïssa de l'Orient Mitjà, és paradigmàtica: la confluència de factors van transformar la pàtria de nacions diferents en un polvorí en què la música quotidiana la posen les armes i els plors. A l'hora d'immergir-se en l'assaig d'una explicació d'aquest conflicte el periodista, corresponsal de guerra, autor de novel·les i membre de l'equip de la revista satírica *Le Canard Enchaîné* Sorj Chalandon fa un salt valent i compromès.

La quarta paret és una novel·la en què es percep la humanitat de l'autor com a narrador, la dels personatges que crea i la de les idees que són subjacents en tot allò que s'explica. El títol fa referència a la paret existent del teatre, la que tanca l'escenari i la que sempre ha de ser absent. Tibant el fil, no hi ha cap obstacle a l'hora de pensar que aquesta quarta paret és el públic, que tanca l'escenari si assumeix, si entén, si combrega, si comparteix allò que es representa, allò que s'explica.

Aquesta *La quarta paret* no té sentit sense la comprensió de qui la llegeix: no és un

títol per al divertiment, és un títol que busca el cos a cos i que repta a la densitat intel·lectual i emocional a l'hora de interrogar els personatges i demanar-los els perquè de la seva conducta. La capacitat de transmetre idees, el tremp narratiu, la serenitat del discurs, l'èxit a l'hora d'evitar prendre partit per alguna de les idees petites i a la d'acostar-se sense reserves a la multiculturalitat ben entesa i la tendresa que sobrevola tot el text són els fonaments en què s'aixequen les tres parets que fan que *La quarta paret* de Sorj Chalandon sigui una *chef d'œuvre imprescindible*. *

LA QUARTA PARET
Sorj Chalandon

Traducció:
Josep Alemany
Editorial:
Edicions de 1984
Barcelona, 2015
Pàgines: 304
Preu: 20 euros